

Gospodarske stvari.

Jesen in živinoreja.

Redko katero leto je v jeseni vreme tako stalno, lepo, kakor ga imamo letošnje jeseni, zato bi bila škoda, če se kaj v kmetijstvu ne opravi, kar bi se letos lahko, ne pa more biti v drugih letih. Vsled tega se umni kmetovalec trudi, da si o času priskrbi vse, česar mu je treba za dolgo zimo. Ne mogel pa bi tudi imeti mirne vesti, ko bi mu pozneje česa izmanjkalo, kar bi si bil v lepi jeseni lahko priskrbel.

Pred vsem torej skrbi, da spravi s polja in iz lesa vse o pravem času pod streho ter si vse tudi tako lepo okovari, da mu pozneje, slabše vreme več ne škoduje. Tudi za gospodinje je ta čas vgoden in naj si z vrta in na vrtu svojem opravi delo, ki je ondi potrebno. Da ima tudi v zimi kako zelenjad za prikuho, za to je sedaj najlepši čas skrbeti ter klet za sočivje, zelje itd. opravi naj si v lepi red.

Živinorejca čaka pa tudi v tem času delo ter ga naj nikakor ne zamudi, ako se hoče ovarovati škode. Sedaj se mu še pase živina in to je prav na dve strani, iz ene zato, ker si prihrani krme, iz druge pa zato, ker si živinče, izlasti mlado, kaj lepo vkrepi ude in se tako pripravlja na dolgo zimo, ko ga ne bode več mogoče, v toliki meri, kolikor sedaj, izpuščati iz hleva, na prosto. Na eno pa v tem naj nikakor ne zabi, na to, da je rosa ob jutrih in večerih že precej ostra ter ne stori živini dobro. Zato je naj ne izpušča prerano na pašo pa je tudi naj ne pušča predolgo na paši! Kedar pa je vetrovno ali megleno in sploh neprijazno vreme, tedaj kaže živino bolj le na par uric izpustiti na pašo, sicer pa naj ostane doma, v hlevu! Da pride še tudi v takem vremenu, okoli poludneva na pašo, to je prav in služi živini dobro v to, da si vtrdi ude in sploh pripravlja za čas, ko ji bode tudi v slabem vremenu iti na delo.

Najbolj pa naj gleda kmetovalec na to, da preide pri krmljenji živine od zelene krme na suho, le po malem, stopinjo za stopinjo. Sedaj v jeseni je to še bolj potrebno, kakor v spomladi, ko se prehaja od suhe krme na zeleno. Preide pa se od zelene krme na suho najbolj tako, da se začne z manjo zeleno krmo in kar se daje ji manj, to se dostavi s suho. V tem naj ne pozabi, da je suha krma seno, ne pa oves ali kako drugo zrnje ali pa detelja, pa tudi na to naj misli, da 1 del sena znese toliko, kolikor 4 ali 5 delov zelene krme. Dobro je v tem tudi to, ako se da živini v tem času soli. Ona dela na to, da se želodec in mehur prazni, nekaj, kar je v tem času sila važno pri živini.

Ako je zelena krma zmrznila, tedaj je

slaba, brez okusa ter je bolje, če se ne da živini, ako ni taka, ki se izkuha. Suha krma daje pa se dobro že prve dni oktobra ali če že več ne, vsaj tačas, ko se pusti živina na pašo in kedar se vrne iz pašo, naj se ji je da je nekaj, če že ne more je biti veliko. Zадnje pa bi bilo tudi potrata lahko.

Na vsak način pa je skrbeti, da se spravi nastelj in sicer boljše več, kakor manj v tem času pod streho. Tudi pri hlevih utegne marsikje čakati delalca kako popravilo. Naj se ne zamudi ali odloži do zime, ko je že more biti prepozno za tako delo.

Sejmovi. Dne 11. oktobra v Poličanah. Dne 13. oktobra v Brezji pri Mariboru. Dne 15. oktobra v Račah, pri sv. Križi tik Slatine, pri sv. Lenartu v Mislinji, na Planini in v Imenem (za svinje). Dne 16. oktobra na Bregu v Ptuj in v Spielfeldu. Dne 17. oktobra pri sv. Emi blizu Podčetrka.

Dopisi.

Iz Črešnjevca pri Slov. Bistrici. (Spomenica) V sredo, dne 1. oktobra bil je za celo našo faro izvanredni praznik, obhajal je namreč preč. g. župnik Gašpar Cenc 40-letnico duhovskega stanja. Ni se še prav danilo, ko so že grmeli topiči in razlegala se je godba po vasi, naznanjajoč približajočo se slovesnost. Čez noč postavili so naši fantje gospodu jubilanu na čast kaj lep slavolok. Cerkev je bila od znotraj in zunaj dostojno okinčana, celo vas si videl v prazni obleki, kakor jo vidiš le o največjih svečanostih. Zjutraj ob 1/9, uri zbrali so se v domači šoli občinski zastopi vseh občin naše fare, krajni šolski svet, cerkveni ključarji, premnogo občinstva, vsa šolska mladina z učitelstvom ter so se podali v slovesni procesiji z mnogimi sosednimi duhovniki najpoprej v farovž gospodu župniku čestitat. Dve belo oblečeni deklici ste s primernimi nagovori poklonili gospodu jubilanu prelep cvetlični venec z napisom dneva prve sv. maše v Ločah, dne 11. avgusta 1850 in slavnosti 40-letnice v Črešnjevcu dne 1. oktobra 1890. Nekatere druge deklice in dečki poklonili so lepe šopke in z dostojnimi nagovori čestitali gospodu župniku na tej redki slavnosti. Potem so se podali vsi skupaj k slovesni službi božji, ki jo je opravljal č. g. župnik z mnogobrojno asistencijo. G. dekan iz Slov. Bistrice je v pridigi z ginljivo besedo opisal zasluge g. župnika in razložil namen te slovesnosti, opominjaje zbrano ljudstvo k spoštovanju do duhovščine sploh, posebno pa do domačega župnika. Cerkev je bila natlačena, kakor je ne vidiš nikoli ob nedeljah; cela fara hotela je pokazati visoko spoštovanje, ljubezen in udanost do ljubljenega duhovnega